

Савезна Република Југославија

AGENCIJA ZA ISTRAŽIVANJE MEDIJA I ODNOSA SA JAVNOŠĆU

Тема

Grčka CIA 01.12.1999.god

МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА СРБИЈЕ РЕСОР ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

**ПРЕДМЕТ: Вероватни сценаријо организације “ЦИЈЕ” на
територији Србије,и њено деловање,а преко огранка
у Грчкој**

УБАЦИВАЊЕ ГРЧКОГ ОГРАНКА НА ТЕРИТОРИЈУ СРБИЈЕ:

Петар Салапура, Начелник Обавештајне Управе Главног Штаба Војске Републике Српске, формира “свој приватни” **Десети Диверзантски Одред” ВРС**, и то, свесно формиран као Интернационални. Тако,у њега убацује чету од 17 “добровољаца” из Грчке.

После првих борби,из чете бежи 15 чланова,тако да у саставу Десетог Диверзантског Одрета остају само **Лафтериос “Арис” и Ангелос Ластиос**.

Уоћљиво је било,да њих двојица избегавају дружење,као и све контакте.Никада не седе заједно, нити су у близини један другога.

Пред борбе око Сребренице, “Арис” одлази самовољно у Босанску Крајину,и покушава да се убаци у јединице које је водио Легија,а у оквиру “Тигрова” Жељка Ражњатовића.Тамо бива ухваћен у шпијунажи – али успева да побегне и да се поново врати у Десети Диверзантски одред.Из Штаба ВРС стиже директива да се “Арис” ухвати и стреља. Милорад Пелемиш поверава задатак Станку Савановићу и Драгану Тешићу – који,уместо да га стрељају – пребацују у Србију са пуним наоружањем. “Арис” се више никада није вратио у Босну.

ИЗЈАВА СТАНКА САВАНОВИЋА: “... Милорад Пелемиш ми је наредио да ликвидирам “Ариса”,јер је такву директиву добио из Штаба ВРС.Рекао је да му је **јављено да се то ради због тога што је “Арис” агент ЦИЈЕ**.Доделио ми је Драгана Тешића,да заједно извршимо задатак.

Када смо извели “Ариса” и повели га на стрељање,исти ми је сам рекао да је Агент ЦИЈЕ,и том приликом је рекао: ***Уби ме слободно.Задатак који сам имао ја сам извршио.Погледај се какав си ти.Обичан си клошар.Буди паметан,и ако хоћеш, ради за неку Страну службу, и узми паре и лепо живи.***”

После разговора Драгана Тешића са њим, (у четири ока) Тешић ми је рекао да не убијемо “Ариса” него **да га пребацимо у Србију**,и да му омогућимо да побегне.То смо и урадили,и “Ариса” пребацили у Србију са комплетним његовим наоружањем.”...

ОРГАНИЗОВАЊЕ МРЕЖЕ У СРБИЈИ: После пребацивања у Србију, "Арис" остаје неколико дана у Београду, код својих веза, и код своје девојке, а највероватније се ради о **Јелени Станковић, Мишка Крањца 18.** Затим одлази у Грчку, одакле се јавља телефоном Станку Савановићу и нуди му да ради за ЦИЈУ. Било је то у Мају 1997 године. **Станко Савановић** даје пристанак, али тражи да са њим у посао буде укључен и **Драган Тешић.** После консултација са "својим шефовима", "Арис" даје пристанак, и даје број факса у Грчкој на који Савановић и Тешић треба да пошаљу копије својих пасоша, да би им стигле гаранције за визе. Радило се о фирми "**Stefano Mitraca**", а телефони су:

Aris> 993055171721

Mobilni 9930313300805

993031843481

Stef Mitraka 993055123425

Тешић Драган шаље копије пасоша на дати факс у Грчкој, а следећег дана "Арис" позива Станка Савановића и Драгана Тешића и саопштава им: : ..."**Послате су вам гаранције. Идите у Грчку амбасаду, ту ће вам прићи човек, и то је ваша веза око свега у Југославији...**"

У амбасаду одлази Драган Тешић, и ту му **прилази** лице које се представља као "Адам", и које му узима пасош и визира. **Он и Тешић су следећих дана у сталном контакту, а ту се појављује на волшебан начин и Марија Лечић Павловић из Београда, па њих троје постају "тајни трио".**

Према неким непотврђеним сазнањима, Драган Тешић не путује у Грчку, јер заједно са Маријом Лечић добија задатке на територији Југославије и Републике Српске.

Према речома Станка Савановића, Марија Лечић и Драган Тешић од тада већи део времена заједно проводе у Београду, Црној Гори и Републици Српској. Тако, иако нема никаквих послова, **Марија Лечић преко двадесет пута посећује Брчко, Бјељину и још неке градове у Републици Српској.** Истовремено, од тада, Марија Лечић је, наводно, у љубавној вези, са Адамом, а ради се о **Војном Аташеу Грчке Амбасаде, који је у Београд дошао из Грчке управо у време "визирања пасоша Драгана Тешића".**

ДЕЛАТНОСТ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ: **Марија Лечић** – Павловић већ 1997 године чешће посећује Републику Српску, и тамо почетком 1998 године упознаје, и класично, заводи, а касније и врбује лице **Мирољуба Вукашиновића**, припадника Специјалне Полиције Републике Српске, на радном месту телохранитеља **Драгана Кијца**, Министра Унутрашњих послова Републике Српске. Он је редовно обавештава о раду Министарства Унутрашњих послова, кретању Драгана Кијца и других високих лица у Министарству, као и другим дешавањима у вези Министарства. Такође, исти јој служи као пратња у кретању кроз Републику Српску.

Истога доводи у Београд, и изнајмљује стан за њега у **Пожешкој 81** стан 13. Стан је изнајмљен од **Игора Бајића**, и његове сестре Тамаре. Како је

Мирољуб Вукашиновић доста умно ограничена особа,то исти прича Игору Бајићу: ..."**Марија и ја радимо за Државну безбедност Србије.Путујемо по Босни и Црној Гори и Марија одржава неке контакте,а ја је пратим. Марија има више докумената на разна имена.То јој је Служба дала..."**

Истина је, да је Марија Вукашиновићу рекла да ради за Државну Безбедност Србије,и да је исти у то поверовао,што ми је касније и сам признао.Због тога је исти све њене активности везивао за ДБ. Србије – а не као шпијунску активност.

Познанство са Драганом Тешићем,вероватно почиње у тренутку “визирања” пасоша и сусрета са Адамом. После тога,Марија Лечић често путује у Бјељину и Брчко (по Савановићевим сазнањима,више од двадесет пута за годину дана).Инсистира да упозна што више лица која су били припадници “Десетог диверзанског Одрода”,и захваљујући Тешићу у томе успева. О свима њима води педантну евиденцију.

Више извора говоре да је Марија Лечић заједно са Драганом Тешић више пута посетила Војне Базе СФОР-а у Брчком и Тузли.О томе сам **Милорад Пелемиш** на Косову прича:...

” Драган Тешић ради за ЦИЈУ.Тачно је да сам ја почео да сарађујем са њима,а био сам заједно са Тешићем – али ме је он истиснуо и продужио сарадњу.То зна пола Босне,и због тога нисам хтео да га поведем овамо...”

Све је то било после” визирања пасоша” и пословне везе Марије и Драгана Тешић.

Негде у новембру 1998 године,Марија Лечић , случајно од Драгана Тешић ,сазнаје да исти познаје з.м.(Милорад Пелемиш и Ранко Вукомановић јој реферишу да з.м. ради за Д,Б,) и да лице са којим се “забавља” Мирољуб Вукашиновић почиње да се виђа са з.м. – па одмах забрањује истоме да се виђа и контактира са з.м. – Марија Лечић напуста Вукашиновића,и мења стан.

Све до почетка НАТО агресије – Марија Лекић у друштву Тешића врло често путује у Републику Српску,а у Београду окупља проблематична лица из РС. Бесправно запоседа стан у Улици **Стевана Бракуса 5 стан број 29**, и ту иста лица бораве тајно.

ДЕЛАТНОСТ ЗА ВРЕМЕ НАТО АГРЕСИЈЕ: Иако позната као велики материјалиста, за време НАТО агресије, Марија Лечић одлази у **Црвени Крст Општине Чукарица**,и тамо се пријављује за волонтерски рад.Првих дана ради на паковању завоја и пакета – а онда “заводи” шефа Црвеног Крста,па постаје његова секретарица – са великим утицајем на истога.Сво време је у “љубавној” вези и са Адамом,Војним аташеом Грчке Амбасаде у Београду,и од њега прима инструкције.Неколико пута путује у Грчку,наводно око обезбеђења хуманитарне помоћи,а креће се и по територији Србије у пратњи конвоја.Сво време уз њу је и **Јелена (Миће) Станковић**,која је доста времена провела у Грчкој,и која је у сталној спрези са Грчком амбасадом.

ДЕЛАТНОСТ ПОСЛЕ НАТО АГРЕСИЈЕ: Око 25 маја 1999 године, Драган Тешић, наводно од Милорада Пелемиша, добија задатак да пребаци на Косово **Власту Павловића** (из свих сазнања радника Енглеске обавештајне Службе, што је о њему достављено у посебном извештају). По сазнању Станка Савановића, Тешић је истога пребацио на Косово, управо, преко Марије Лечић, која је одмах после тога напустила Црвени Крст Чукарице.

Одмах после повратка са Косова, Марија Лечић, преко Драгана Тешића, доводи Станка Савановића у Београд, и без икаквог разлога држи га у стану у **Улици Стевана Бракуса 5 – цео месец дана, и врло дискретно из дана у дан га испитује о дејству Паравојне Групе на Косову**. После детаљних и исцрпних информација добијених од Станка Савановића – Марија Лечић отказује гостопримство Савановићу.

По инструкцијама Војног Аташеа Грчке Амбасаде, Адама, Марија Лечић код Зорана Анђића “Анђела” издејствовала је да исти код себе прими **Ангелоса Ластиоса и “Сркија”**, да их смести у неки стан и да их “упосли” код себе – што је овај и прихватио.

Такође, Марија Лечић заказује састанак Драгана Тешића и Зорана Анђића и министра Спорта “Ђере” са друге стране – а у вези сарадње око спрега са ЦИЈОМ. Међутим, састанку, непредвиђено присуствује и Станко Савановић – тако да тај састанак пропада. Да ли је дошло до новог састанка – није познато, али је познато да се код Тешића појављује **Синиша Пантић – “Панта”**, који покушава да наговори Тешића на сарадњу са групом Милорада Пелемиша.

Марија Лечић, вероватно преко Милорада Пелемиша, упознаје **Ранка Вукомановића**, власника Агенције “Бонд” вероватно почетком 1999 године, и од тада са њим сарађује. **Тако, после хапшења Ранка Вукомановића од стране ГСУП-а, а између осталог и због фалсификата – Адам преко Грчке амбасаде прави “боравак” Ранку Вукомановићу на Кипру. Ранко Вукомановић добија оргинал личну карту са Кипра, документа за кола која гласе на Кипар и слично. Услуга, коју је за то учинио Марији Лечић, није позната.**

ДЕЛАТНОСТ У ЦРНОЈ ГОРИ: Марија Павловић и Јелена Станковић су нарочито активне у Црној Гори, и то од августа месеца 1999 године, па све до недавно. Бораве највише на Цетињу и Подгорици – а наводно раде за неке “бизнисмене” – а све то под окриљем Адама. Од истих добијају мобилне телефоне, чије бројеве никоме не дају. Телефонске бројеве врло често мењају.

Поуздано се зна да бар Јелена Станковић и даље често путује у Грчку, а по захтеву Адама.

КОНТАКТИ СА ДРАГАНОМ ТЕШИЋ: Сво време Драган Тешић је у контактима са Маријом Павловић. Док борави у Босни у Бјелјини, контактира

са њом телефоном. Има сазнања да иста и неколико пута путује у Брчко и директно се састаје са Драганом Тешић.

Марија Павловић је упозната да Служба Државне Безбедности интензивно ради на Групи Југослава Петрушића (а могла је бити упозната једино од Драгана Тешића) Да је тако, говоре њене речи Станку Савановићу “**да јој телефоне слуша Државна Безбедност**”, што је имало за циљ да од Савановића сазна више детаља.

После хапшења Групе Југослава Петрушића, Драган Тешић наставља, тајно и јавно виђање са Маријом. И поред “тајности боравка њега и Савановића” **исти Марији Павловић саопштава адресе становања и телефоне. Иста га никада није окренула на те телефоне – већ искључиво он њу зове.**

Дана, 28. Новембра, Драган Тешић заказује састанак Марији. Одмах после састанка он одлази за Бјељину. Одмах после повратка из Бјељине, Марија тражи да се “хитно” види са Станком Савановић. Исти на састанку са њом, дана 01.12 1999 године око 16 часова сазнаје да је иста потпуно упућена у сва догађања око групе Југослава Петрушића. Марија нуди Станку Савановић да га преко својих веза пребаци трајектом из Црне Горе за Италију, јер му је, наводно, “густо” у Југославији због пада Групе.

ЛИЦА ВЕЗАНА ЗА ГРЧКУ ВЕЗУ:

МАРИЈА ПАВЛОВИЋ ЛЕЧИЋ:

Адреса становања: Козачинског 3, Београд

Телефони: 011 3549 647

063 799 199

011 322 1070 (наводно у канцеларији коју води, а телефон се води на : “Архитект” **Предузеће за Пројектовање студије Грађење Опремање и испоруку инвестиционих објеката** Налази се у Улици **Браће Југовића 21**

Евентуално остали непознати....

Напомена: Маријино презиме “**Лечић**” негде у њеним документима се помиње као “**Лекић**”

Београд, 01.12 1999

З.М.

ISSN 0354-3684

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ“ - Београд
Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
Службе за обрачун и плаћања
40802-603-8-4021943

Петак 15. јануар 1999.

БРОЈ 4 БЕОГРАД ГОД. VIII

Цена овом броју је 96,00 динара.
Аконтационо претплатна цена за 1999. годину
износи 1800 динара плус порез на промет.
Рок за рекламацију 15 дана

На основу члана 12. став 2. Уредбе о образовању савезних министарстава и других савезних органа и организација („Службени лист СРЈ“, бр. 27/98, 42/98 и 3/99), доносим

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДИРЕКТОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

Поставља се Горан Матић за директора Агенције за истраживање медија и односа са јавношћу, досадашњи савезни секретар за информисање.

Е.п. бр. 2
9. јануара 1999. године
Београд

Председник
Момир Булатовић, с. р.

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И
ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

ДИРЕКТОР „АГЕНЦИЈА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ,,

- ГОРАН МАТИЋ-

